

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฎหมายในรัชกาลที่ 5 เล่มที่ 5. ใน อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นายจิดติ ดิงศภัทย์.
กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด , 2541.
- กุศล บุญเย็น. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอุทธรณ์ ฎีกา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยงพลเทรดดิ้ง, 2532.
- คณิต ณ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาคดีอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน,
2546.
- คณิต ณ นคร. วิธีพิจารณาความอาญากับความผิดตามกฎหมายแพ่ง. วารสารอัยการ4
(มิถุนายน 2524).
- คณิต ณ นคร. วิธีพิจารณาความอาญาไทย หลักกฎหมายกับทางปฏิบัติไม่ตรงกัน. วารสาร
นิติศาสตร์15 (15 กันยายน 2528).
- คนึง ฤาไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
เดือนตุลา, 2541.
- จิดติ ดิงศภัทย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอนที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 6.
สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2521.
- จิดฤดี วีระเวสส์. บันทึกท้ายฎีกา เรียงมาตรา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา.
กรุงเทพฯ : พิมพ์อักษร.
- ชวเลศ โสภณวัค. กฎหมายลักษณะพยานของไทยเป็นกฎหมายในระบบกล่าวหาจริงหรือ.
สุลพาท 6, 28 (พ.ย.- ธ.ค. 2524).
- ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์และคณะ. การวิจัยเพื่อหาวิธีลดปริมาณคดีที่มาสู่ศาลอุทธรณ์และศาล
ฎีกา. (ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทกำหนดเรื่อง ประจำปี 2544 จาก
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ), 2545.
- ชินานนท์ วงศ์วีระชัย. การแก้ไขคำพิพากษาในคดีอาญาโดยการอุทธรณ์ค้ำระบบคอม
มอนลอร์และซีวิลลอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2527.
- ธานีพร กรัยวิเชียร และวิขามหาคุณ. การตีความกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 3.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ธานีศ เกศวพิทักษ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค 3-4. เล่มที่ 2,
พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.

- บัญญัติ สุชีวะ. อุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณา. บทบัญญัติ เล่มที่ 24 ตอนที่ 3 (2509).
- ประทุมพร กลัดอ่ำ. การนำวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับในกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2533.
- พระวรภักดิ์พิบูลย์. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาชุดเรียนง่าย. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรววิทยา, 2513.
- พิพัฒน์ จักรางกูล. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. กรุงเทพฯ :
พิมพ์อักษร, 2539.
- พิพัฒน์ จักรางกูล. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2546.
- พิพัฒน์ จักรางกูล. การโต้แย้งคำสั่งระหว่างพิจารณา. บทบัญญัติ เล่มที่ 29 ตอนที่ 3 (2515).
- พิพัฒน์ จักรางกูล. อุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณา. วารสารกฎหมาย นิติศาสตร์ จุฬา
2, 3 (กันยายน 2519).
- พิศิษฎ์ เทชะบัวรุ่ง. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ.
- วรรณชัย บุญบำรุง, ธนกร วรปรัชญากุล และสิริพันธ์ พลรบ. หลักและทฤษฎี กฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง. เล่มที่ 1, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน,
2548.
- วรรณชัย บุญบำรุง, ธนกร วรปรัชญากุล และสิริพันธ์ พลรบ. หลักและทฤษฎี กฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง. เล่มที่ 2, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน,
2548.
- เริงธรรม ลัดพลี. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 2, 2533.
- สนิท สนั่นศิลป์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. เล่มที่ 3,
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุครไพศาล, 2537.
- สมพร พรหมหิตาธร. คำสั่งระหว่างพิจารณาในคดีอาญา. บทบัญญัติ เล่มที่ 21 ตอนที่ 4
(2506).
- สมพร พรหมหิตาธร. เรื่องการคัดค้านคำสั่งระหว่างพิจารณาในคดีแพ่ง. บทบัญญัติ เล่มที่
23 ตอนที่ 1 (2508).
- สมยศ เชื้อไทย. กฎหมายแพ่ง-หลักทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 8. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.
- สัญญา ธรรมศักดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพฯ :
แสงทองการพิมพ์, 2518.

- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. คัมภีร์ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
[ฟิล์มสไลด์ ม้วนที่ 22].
- สำนักงานศาลยุติธรรม, คู่มือปฏิบัติราชการตุลาการศาลยุติธรรม ส่วนวิธีพิจารณาความอาญา.
เล่มที่ 1, 2549.
- แสวง บุญญเฉลิมวิภาส. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
วิญญูชน, 2543.
- หยุด แสงอุทัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 1.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- อนุมิตี ใจสมุทร. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา : หลักทั่วไป.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2514.
- อนุมิตี ใจสมุทร. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณา การมี
คำพิพากษาและคำสั่งในศาลชั้นต้นและอุทธรณ์ ฎีกา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2514.
- อุคม เพ็องฟุ้ง. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 3 อุทธรณ์และฎีกา.
พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2541.

ภาษาอังกฤษ

- Bernard F. Fataldo, Fedrick G. Kempin Jr., John M. Stocktom and Charles M.
Wenner. Introduction to Law and Legal Process. 3rd ed. New York:
John Wiley & Sons, 1980.
- Bohm, R., M. and Haley, K., N. Introduction to criminal justice. (n.p.) :
McGraw-Hill, 1996.
- Code de Procedure Penale, Edition 2004, 45 edition, Dalloz.
- Gerard Cornue. Vocabulaire Juridique. Association Henri Capitant, Puf, 1992.
- Ludes, F., J. and Gilbert, H., J. Corpus Juris Secundum. 4th. (n.p.) : West
publishing, 1979.
- Kamisar, Y., Lafave, W., R., Israel, J., H. and King, N., J. Modern criminal
Procedure (case-comments-questions). 10th ed. (n.p.) : West group,
2003.
- Lafave, W., R., Israel, J., H. and King, N., J. Criminal procedure.
4th ed. (n.p.) : Thomson West, 2004.
- Neubauer, D., W. Judicial Process Law, Courts and Politics in the United States.
(n.p.) : Books/Cole publishing, 1991.

- Smith, E., C. and Spaeth, H., J. The constitution of the United States with case Summaries. Bicentennial edition. (n.p.) : A Division of Harper & Row, 1996.
- United States Code Annotated. Title 28 Judiciary and Judicial Procedure 1251-1291. 7th ed. (n.p.) : West publishing, 1987.
- United States Code Annotated, Title 28 Judiciary and Judicial Procedure 1251-1291 (Cumulative Annual Pocket Part). (n.p.) : West publishing, 1988.
- Waldron, R., J. The Criminal Justice System. 4th ed. (n.p.) : Harper & Row, 1989.
- Whitebread, C., H. Criminal procedure. An analysis of constitutional cases and Concepts. (n.p.) : The foundation press, 1990.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ประกาศห้ามมิให้อุทธรณ์ความในระหว่างพิจารณายังไม่ได้ตัดสิน

รัตนโกสินทรศก ๑๑๔

มีพระบรมราชโองการ ในนามพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คำรัสเหนือเกล้าให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่าทุกวันนี้ ผู้พิพากษาตระลาการ
ซึ่งพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของราษฎร (นอกจากศาลโบรีสภา) ยังมีที่ติคขัดชักช้าเพราะผู้
อรรถคดี ฝ่ายโจทษที่ฟ้องหาด้วยมูลคดีอันใด ฝ่ายจำเลยเมื่อจะไม่แก้ฟ้องในมูลคดีอันนั้น ก็ข้อมหา
โอกาสมีคำต่างๆ ต่อผู้พิพากษา ครั้นผู้พิพากษาฯ คำมีคำนั้นอย่างหนึ่งอย่างใด คู่ความผู้ไม่เต็มใจใน
คำพิพากษาก็มีโอกาสไปฟ้องอุทธรณ์และร้องฎีกาค่อยๆ ไป บางทีศาลฎีกาพิพากษาฎีกาชั้นมีคำครั้ง
หนึ่งแล้ว ส่งกลับ ไปว่าความศาลเดิมคู่ความฝ่ายผู้ที่จะหลีกเลี่ยงคดีเดิม ก็ยังชักช้ามีคำอย่างอื่นๆ ไป
อีก และทุเลาอุทธรณ์ชั้นมีคำอีกเล่า เป็นการชักความให้เนิ่นช้าไม่มีที่ยุติลงได้

ทรงพระราชดำริเห็นว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ให้ประกาศเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติศาลโบรีสภา ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคมรัตนโกสินทรศก ๑๑๓ ในข้อ ๔ ห้ามมิให้
โจทษจำเลยฟ้องอุทธรณ์ชั้นปฤกษาคำ ถ้าโจทษจำเลยไม่ยอมตามคำปฤกษาก็ให้ผู้พิพากษาจดหมาย
บันทึกไว้แล้ว ให้พิจารณาความเดิมไปจนตัดสินคดีเด็ดขาด แล้วจึงให้โจทษจำเลยผู้ไม่ยอมตาม
คำปฤกษานั้น ไปฟ้องอุทธรณ์ทั้งเรื่องความที่เดียว ตามความในประกาศนั้น ก็พอเป็นเครื่องสกัดกั้น
มูลเหตุที่ทำให้ความช้าเพราะคู่ความอุทธรณ์ ชั้นปฤกษาคำได้เป็นแบบอย่างอยู่แล้วแต่ยังมีได้
ประกาศให้ใช้ทั่วไป ในศาลชั้นสูงทั้งปวง ควรจะให้ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ทั่วไปทุกศาล ให้
เป็นแบบอย่างอันเดียวกัน เพราะฉะนั้นตั้งแต่บัดนี้สืบไปบรรดาผู้มีอรรถคดีในศาลแห่ง อาญา อุทธรณ์
ในกระทรวงยุติธรรมณกรุงเทพฯ แลศาลหัวเมืองเอกโทตรีจตุรทั้งปวง คู่ความจะมีถ้อยคำต่อ
ผู้พิพากษาประการใดๆ และจะอุทธรณ์คำพิพากษาชั้นมีคำนั้น ห้ามมิให้อุทธรณ์ก่อนความได้ตัดสิน
เด็ดขาด ให้ศาลทั้งปวงทำตามความในข้อ ๔ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมศาลโบรีสภา ลงวันที่
๒๕ ธันวาคมศก ๑๑๓ นั้น ให้ยกความข้อนั้นมาใช้ได้ทั่วไปในศาลทั้งปวงทุกประการ

บรรดาความที่ผู้มีอรรถคดี มีคำแลได้อุทธรณ์คำปฤกษาขึ้นต่อศาลอุทธรณ์แล้วก่อน
วันที่ได้ออกประกาศนี้ ให้ศาลศาลอุทธรณ์เร่งรีบพิพากษา ให้แล้วเสร็จไปโดยเร็วตามวิธเดิม

แต่บรรดาความที่โจทษจำเลย จะมีถ้อยคำและจะอุทธรณ์ขึ้นใหม่ ตั้งแต่วันที่ได้ออก
ประกาศนี้เป็นต้นไป ให้บังคับตามข้อ ๔ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมศาลโบรีสภา ลงวันที่ ๒๕
ธันวาคมรัตนโกสินทรศก ๑๑๓ ตาม ประกาศนี้ต่อไปจงทุกประการ

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๔ เป็นวันที่ ๔๘๕๒ ใน
รัชกาลปัจจุบันนี้

ภาคผนวก ข.**ประกาศตั้งศาลโบรืตภานปนศาลกงคระเวนตำหรับกรุงเทพมหานคร
เพิ่มขันนอืกสามศาล รัคนโกณนทรศก ๑๑๓****อุทธรณ์ขันปฤทษาคำไมไ้ด้ต้องรอนตัดณนแล้ว**

ข้อ ๔ ในระหว่างพิจรณณอยู่ณั้ โจทยฎาจำเลยมีคำประการใดก็คืให้ผู้พิทษษาปฤทษาคำไป โดยเรื่ออย่าให้เกินกว่า ๓ วันขันไป เมือปฤทษณั้ก็ให้พูคขึ้เจงด้วยปากเหมือนกัน แล้วให้ จคหมยใจควมบันทึกลงไว้ ถ้าโจทยฎาจำเลยฝ่ายใดไม่ยอมตามคำปฤทษณั้ ก็ให้ผู้พิทษษา จคหมยบันทึกลงไว้ ถ้าโจทยฎาจำเลยฝ่ายใดไม่ยอมตามคำปฤทษณั้ ก็ให้ผู้พิทษษาจคหมย บันทึกลงไว้ ห้ามยังไมให้โจทยฎาจำเลยผู้ไม่ยอมตามคำปฤทษณั้ ไปฟ้องอุทธรณ์ก่อน ใน ระหว่างพิจรณณเมือผู้พิทษษาพิจรณณและคัคณนคคเค็คขาดแล้ว จึงให้โจทยฎาจำเลยผู้ไม่ยอม ตามคำปฤทษณั้ ไปฟ้องอุทธรณ์ทั้งเรื่อควมทีเค็ยว

ภาคผนวก ก.

Rule 103. Rulings on Evidence

(a) **Effect of erroneous ruling.** Error may not be predicted upon a ruling which admits or excludes evidences unless a substantial right of the party is affected, and

(1) **Objection.** In case the ruling is one admitting evidence, a timely objection or motion to strike appears of record, stating the specific ground of objection, if the specific ground, was not apparent from the context; or

(2) **Offer of proof.** In case the ruling is one excluding evidence, the substance of the evidence was made known to the court by offer or was apparent from the context within which questions were asked.

Once the court makes a definitive ruling on the record admitting or excluding evidence, either at or before trial, a party need not renew an objection or offer of proof to preserve a claim of error for appeal.

(b) **Record of offer and ruling.** The court may add any other or further statement which shows the character of the evidence, the form in which it was offered, the objection made, and the ruling thereon. It may direct the making of an offer in question and answer form.

(c) **Hearing of jury.** In jury cases ,proceeding shall be conducted, to the extent practicable, so as to prevent inadmissible evidence from being suggested to the jury by any means, such as making statements or offers of proof or asking questions in the hearing of the jury.

(d) **Plain error.** Nothing in this rule precludes taking notice of plain errors affecting substantial rights although they were not brought to the attention of the court.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายจิรายุ มกราทันธุ์ เกิดเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2520 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จ การศึกษาระดับนิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ. 2541 และเนติบัณฑิตไทยสมัยที่ 52 เมื่อปี พ.ศ. 2542 เคยทำงานเป็นที่ปรึกษากฎหมายและ หมายความในระดับ associate ที่บริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ณ สำนักงานที่ กรุงเทพมหานคร และสำนักงานที่เมือง Melbourne รัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 ต่อมาสอบคัดเลือกเข้ารับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา รุ่นที่ 51 ในปี พ.ศ. 2548 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาประจำศาลแพ่ง ที่ศาลแพ่งรัชดา.